

jeg fremføre mod Forslaget om at etablere et Hingstedepot, navnlig for Verne. — Det ærede 2det Medlem for 6te Kredts (Casper- sen) udtalte i Gaar, at det, man burde stræbe efter her i Landet, var kun at tillægge een Slags Hest, en, som var passende for Jordbruget, og som Erfaringen havde vist, fandt Afsetning til gode Priser i Udlandet. Han ansøgte som Bevis for de gode Priser, man opnaaede, at han i Tydskland havde set hos en Bonde et Par Heste, som vare betalte med 2,400 Reichsmark. Det beviser jo egentlig ikke, at Priserne herhjemme i Landet ere tilfredsstillende; thi de Heste ere jo passerede gennem Hestehandlerne, og det kan være gaaet Bonden i Tydskland ligesom det kan gaa os her i Hovedstaden: naar vi ville have et Par høitforædlede Heste fra Tydskland, komme vi til at betale et Par Vognheste med 3,000 Kr., som vedkommende Opdrætter muligvis ikke har faaet mere end 1,000—1,200 Kr. for. Det er altsaa ikke Bevis for, at man faar tilfredsstillende Priser herhjemme, men jeg skal indrømme, at naar vi undtage just det sidste Par Aar, hvor Alting hviler under et stærkt Tryk, har man opnaaet ret gode Priser for jyske Heste, og de finde en temmelig udstrakt Anvendelse i Tydskland. Det er jo ganske naturligt, at i de Egne af Tydskland, hvor man lægger særlig Vægt paa at producere Kavalleriremonter og lettere Rideheste og Vognheste, som mindre passe sig for Jordbruget, der søger man andet Steds hen for at erstatte den Mangel af Heste tjenlige hertil, hvorunder man lider. Den samme ærede Landssthingsmand omtalte tillige, at det stod for ham som tvivlsomt, om Verne overhovedet burde indlade sig paa at opdrætte Heste; det burde overlades til Sylland, som havde mange Aars Erfaring i saa Henseende, og hvor Befolkningen var vant til at behandle Opdrættet, medens vi her paa Verne væsentlig skulde henvises til at være opmærksomme paa og anvende vore Kræfter til at udvikle Kvægracen. Hvorvidt det er fordelagtigt for Jordbruget paa Verne at opdrætte Heste, skal jeg ikke udtale mig videre om her, men kun sige det, at der findes jo et ikke ringe Hesteopdræt Sted her paa Verne, og at de Heste, der blive opdrættede her, finde ret god Afsetning: men det er ganske vist, som samme ærede Landssthingsmand udtalte, at den Hest, der produceres paa Verne, er en ganske anden end den, der produceres i Sylland, og at vi ved Forsøg gjorde her paa Verne, selv om vi indførte jyske Hingste, dog ikke vilde opnaa at producere jyske Heste. Støttet paa denne vistnok uimodsigelige Udtalelse, henviste han

os til Kvægbrug. Nu er det jo ganske vist, at naar vi mangle lettere Heste her i Landet, kunne vi søge dem andet Steds, og for hvem der vil have ædle Vognheste eller Rideheste, findes de jo i England eller Tydskland, naar man har Raad dertil, og navnlig det første Land. Men hvad der gjør mig betænkelig ved saaledes at tilraade Oboerne at opgive Hestetillæg, er Hensynet til vort Kavalleri, vore Rytteriremonter. Der stilles jo nu helt andre Fordringer til Rytteriet end for en Menneftalder siden. Det skal bevæge sig med en Sæthed, som man den Gang ikke kjendte til, og tilbagelægge Strækninger, som man den Gang ikke havde fjerneste Anelse om, at man kunde byde Heste at tilbagelægge, og desfor det danske Rytteriet vil holde sig paa Høide med Udlandets, maa vi gjøre Rytteriet beredent med Heste, der kunne opfylde Fordringerne. Hvad jeg har udtalt her om Rytteriet gjælder for en Del ogsaa om Artilleriet. Man kunde for ikke saa mange Aar tilbage lade sig nøie med Artilleri bespændt med jyske Heste. Det er derimod efter den preussisk-østerrigste Krig i 1866 blevet saa godt som en Umulighed, naar man vil holde Artilleriet her paa Høide med Udlandets, idet der til Artilleriets Bevægelighed nu stilles overordentlig store Fordringer. I Fredstid er det ganske vist ikke vanskeligt, og jeg ser heller ikke, at det er forbundet med betydelige Offre at skaffe Rytteriet de fornødne Heste fra Tydskland. I de senere Aar er det kun et forholdsvis ringe Antal Remonter, der ere blevne opkjøbte i Syllandet. Jeg erindrer fra den Tid, jeg havde den Ære at være Krigsminister, at der var enkelte Aar, hvor det saa godt som ikke var muligt at faae en eneste Kavalleriremont i Sylland, og hvor Remontekommissionen har ligget somme Tider 6—8 Dage og kun faaet indkjøbt 1—2 Remonter. Vi have altsaa været nødtvungne henviste til Tydskland. Der er ingen Ting i Veien derfor, saa længe der er Fred; men i det Dieblis, det truer med Krig, og der i Itabolandene træffes Krigsforberedelser, er det første Skridt, vedkommende Regjering gjør, at forbyde Hesteudførel. Saa ere vi affaarne fra det Marked, hvor vi tidligere kunde søge vore Remonter. Skulle vi paa samme Tid mobilisere, skal der nødvendigvis indkjøbes en hel Del Heste for at supplere Fredsstyrken og for at kunne under Mobiliseringen eller Krigstiden supplere Afgangen, saa ere vi henviste til vore egne Heste. Vi ville saaledes i Rytteriets Geledder indbringe Heste af helt forskjellig Natur, og det vil være til saa stor Gene for Rytteriets Bevægelser, at